

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Pc/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118211317
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118211317.1

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci navrhovateľa: C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXX/XX, T., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, proti odporkyni - dcére navrhovateľa : K.. W. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom M. T. 17XX/X, T. T., o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

r o z h o d o l :

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa C. H., nar. XX.XX.XXXX voči dcére K.. W. H., nar. XX.XX.XXXX naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/36/2012-138 zo dňa 30.3.2014 a to s účinnosťou od 15.5.2019.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 18.12.2018 domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti voči plnoletej dcére, a to od 12.12.2018 z dôvodu, že odporkyňa ako jeho dcéra v tento deň dovŕšila 26 rokov a v lete roku 2018 ukončila štúdium.

2. Odporkyňa ako dcéra navrhovateľa sa k návrhu dňa 21.01.2019 vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí, pretože štúdium ešte neukončila, pokračuje v druhom ročníku magisterského štúdia. Uviedla tiež, že študuje a súčasne je materskej dovolenke s 9 mesačným synom a poberá rodičovský príspevok a príspevok na dieťa, materské jej priznané nebolo. Uviedla, že otec sa nikdy nesprával ako zodpovedný rodič, neustále podával návrhy na zníženie výživného, pričom uviedla, že otec má finančné prostriedky z predaja rodinného domu.

3. V replike navrhovateľ uviedol, že nakoľko jeho dcéra dovŕšila 26 rokov, má za to, že je vo veku, kedy je už schopná sa o seba postarať, ako aj o svojho syna, o ktorom on ani nemá vedomosť a dcéra nemôže prenášať zodpovednosť za výživu svojho syna na neho. Podľa navrhovateľa je podstatné to, či má jeho dcéra nárok na výživné aj po dovŕšení 26 rokov. Študovať môže aj celý život a to neznamená, že on jej ako otec bude platiť výživné po zvyšok života. Poukázal na to, že nevie, aký má dcéra v škole prospech, ako sa volá jeho vnuk, dcéra sa o neho vôbec nezaujíma, a preto on nevidí dôvod, prečo by ju mal finančne podporovať. Požiadavka dcéry na pokračovanie vyživovacej povinnosti môže spôsobiť, že sa po ukončení výkonu trestu navrhovateľ ocitne na ulici.

4. V ďalšom svojom podaní odporkyňa uviedla, že 14.05.2019 ukončila magisterské štúdium na Trnavskej univerzite v Trnave, a preto od tohto dňa žiada, aby súd vyživovaciu povinnosť otca k nej zrušil.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 27.08.2019, na ktoré sa dostavila odporkyňa. Navrhovateľ mal predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk dňa 11.07.2019, svoju neúčast' na pojednávaní

neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie pojednávania. Navrhovateľ súčasne nereagoval ani na opakovanú výzvu súdu, aby oznámil, či sa chce osobne zúčastniť pojednávania. Súd preto pojednával v neprítomnosti navrhovateľa.

6. Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že ukončila magisterské štúdium a v príprave na budúce pojednávanie neplánuje ďalej pokračovať. Žiadala zrušiť vyživovaciu povinnosť od ukončenia štúdia. Uviedla, že je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. V spoločnej domácnosti žije so svojim partnerom, ktorý finančne prispieva na chod domácnosti, výživu jej aj ich spoločného syna. V lete brigádovala ako plavčíčka, jej príjem z tejto činnosti predstavoval asi 100,- eur. Uviedla, že navrhovateľ jej naposledy uhradil výživné v októbri 2018 a poukázala na to, že otec by mal mať financie, pretože po ukončení výkonu trestu by mu mali byť vyplatené financie z predaja domu, ktorý bol vydražený a ktorý mal na polovicu s jej matkou.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/36/2012-138 zo dňa 30.03.2014 právoplatného dňa 11.07.2014 súd zistil, že týmto rozsudkom bol navrhovateľ ako otec zviazaný platiť zvýšené výživné na (vtedy ešte maloletú) dcéru v sume 100,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012, dlžné výživné vo výške 570,- eur bol navrhovateľ zviazaný platiť v mesačných splátkach za podmienok v rozsudku uvedených. Týmto rozsudkom došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/289/2010-27 zo dňa 08.12.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/129/2011-45 zo dňa 23.06.2011. Opakované návrhy navrhovateľa na zníženie výživného boli zamietnuté, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/44/2013-38 zo dňa 17.06.2014, právoplatným dňa 09.07.2014 a tiež rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21C/132/2014 zo dňa 15.10.2015, právoplatným dňa 15.12.2015

9. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že odporkyňa ako dcéra navrhovateľa podľa potvrdenia Pedagogickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave bola v akademickom roku 2018/2019 poslucháčkou 2.ročníka magisterského stupňa štúdia v dennej forme v študijnom programe sociálna pedagogika a učiteľstvo od 01.09.2018 do 30.06.2019 so štandardnou dĺžkou štúdia 2 roky. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 27.04.2018 mal súd zistené, že odporkyňa porodila dňa 18.04.2018, pričom jej nebol priznaný nárok na materské. Z potvrdenia Pedagogickej fakulty Trnavskej univerzity v Trnave zo dňa 14.05.2019 mal súd zistené, že odporkyňa ukončila štúdium v dennej forme na uvedenej fakulte v študijnom programe sociálna pedagogika a vychovávateľstvo dňa 14.05.2019 a bol jej priznaný akademický titul Mgr. Doba štúdia bola od 01.09.2017 do 14.05.2019.

10. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ZR): Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 ods. 1 ZR: Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 75 ods. 2 ZR: Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

11. V zmysle § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Zánik vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia je u každej oprávnenej osoby individuálnou záležitosťou a je potrebné preto zvažovať viaceré faktory rozhodujúce pre posúdenie nadobudnutia schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť a z toho vyplývajúci zánik vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu. Okrem štúdia ako prípravy na budúce povolanie je potrebné zohľadniť napríklad aj schopnosť zamestnať sa alebo vykonávať prácu a majetkové pomery dieťaťa.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že plnoletá dcéra navrhovateľa sa už nepripravuje na budúce povolanie, keďže ukončila druhý stupeň vysokoškolského denného štúdia dňa 14.05.2019, pričom v ďalšom štúdiu už nemieni pokračovať. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu nie je síce

neobmedzená, neviaže sa však na dosiahnutie konkrétneho veku dieťaťa, ako sa to mylne domnieva navrhovateľ. Táto nepretrváva už po čase, kedy je dieťa schopné samo sa živiť. Podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov Slovenskej republiky sa za plnoleté dieťa, ktoré nie je schopné sa samo živiť, považuje také dieťa, ktoré sa pripravuje štúdiom na svoje budúce povolanie. Sama odporkyňa uviedla, že vzhľadom na ukončenie vysokoškolského štúdia už výživné od otca nepotrebuje a žiadala, aby súd od ukončenia štúdia vyživovaciu povinnosť otca voči nej zrušil. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti a konštatujúc splnenie podmienok pre zrušenie vyživovacej povinnosti návrhu vyhovel čiastočne a zrušil vyživovaciu povinnosť s účinnosťou od 15.05.2019, keďže štúdium odporkyne, a teda aj príprava na budúce povolanie, trvala podľa potvrdenia školy do 14.05.2019.

13. Pokiaľ navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť už od 12.12.2018, teda odo dňa dosiahnutia 26 rokov veku dcéry navrhovateľa, súd sa s týmto okamihom, ku ktorému navrhovateľ ustálil zmenu pomerov odôvodňujúcu zrušenie vyživovacej povinnosti, nestotožnil, a preto návrh vo zvyšku (teda za obdobie od 12.12.2018 do 14.05.2019) zamietol. V prvom rade súd opakovane uvádza, že dosiahnutie určitého veku dieťaťa nie je samo osebe dôvodom, ktorý by odôvodňoval zánik vyživovacej povinnosti. Úlohu pri posúdení doby trvania vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu nezohráva ani vypadnutie dieťaťa spod možného zaradenia pod definíciu nezaopatreného dieťaťa podľa zákona o prídavku na dieťa. Súd mal totiž preukázať, že ku dňu 12.12.2018 (až do 14.05.2019) bola odporkyňa riadnou poslucháčkou denného štúdia na druhom stupni vysokej školy, a preto nebola v tomto období schopná si ešte zabezpečiť sama prostriedky na svoju obživu. Neobstojí ani argument navrhovateľa, že odporkyňa má už dieťa a on nemieni vyživovať svojho vnuka. Trvanie vyživovacej povinnosti navrhovateľa až do ukončenia vysokoškolského štúdia jeho dcéry ani z dôvodu, že dcéra má už svoje dieťa, súd nepovažuje za rozpornú s dobrými mravmi. Pre jej trvanie nie je rozhodujúce to, že odporkyni sa počas vysokoškolského štúdia narodilo dieťa, ale to, že v štúdiu riadne pokračovala a toto riadne ukončila. Dcéra navrhovateľa nebola schopná sa sama živiť nie pre svoje rodičovstvo, ale preto, že bola poslucháčkou denného vysokoškolského štúdia. Nie je dôležité ani to, aké vzťahy majú účastníci medzi sebou, či tieto sú narušené, resp. kto sa o koho v akej miere zaujíma, nakoľko pre tento druh vyživovacej povinnosti je dôležité iba to, že medzi účastníkmi je vzťah rodiča a dieťaťa a nie to, že medzi sebou tieto osoby pre narušené vzťahy nekomunikujú. K zmene súdneho rozhodnutia o výživnom (zrušenie vyživovacej povinnosti) je pritom treba pristúpiť vždy len od okamihu, kedy sa zmenili pomery, pričom zmena pomerov bola v konaní ustálená okamihom ukončenia prípravy odporkyne na budúce povolanie a nie na deň 12.12.2018, ako to učinil navrhovateľ.

14. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Vzhľadom na to, že v konaniach, na ktoré sa aplikuje Civilný mimosporový poriadok, v zásade žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 55 CMP, keďže súd v konaní nevzhladol také okolnosti, pre ktoré by priznanie náhrady trov konania bolo spravodlivé, súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.